

Entrada de l'Arsenale, Biennale di Venezia 2016 © Alberto Collet

La present edició de la Biennal de Venècia intenta investigar nous punts de vista, tal como ja evidencia la imatge del manifest: una representació de l'arqueòloga alemanya Maria Reiche damunt d'una escala per tal d'estudiar les Línies de Nazca. A nivell de terra la grava es distribuïa de forma aleatòria, però des de dalt de l'escala es configurava un ocell, un jaguar, un arbre o una flor.

En aquest sentit, "Informant des del front", el tema de la Biennal, proposa compartir amb un públic ampli el treball de persones que escodrin en l'horitzó a la recerca de nous camps d'acció, enfrontat problemàtiques com segregació, desigualtats, perifèries, falta d'infraestructura sanitària, desastres naturals, escassetat d'habitatge, migració, informalitat, crims, tràfic, escombraries, pol·lució i participació de comunitats. Presenta, a la vegada,

exemples en els quals les dimensions diferents es troben sintetitzades, integrant el que és pragmàtic amb allò existencial, rellevància i audàcia, creativitat i sentit comú.

Segons el President de la Biennal, Paolo Baratta, aquesta edició investiga de forma explícita on és possible trobar tendències que enfilen cap a altres direccions, sobretot cap a una renovació i cap a una recerca de missatges encoratjadors.

La problemàtica arquitectònica després de la crisi del boom

La Biennal de Venècia 2016 s'ha dissenyat amb una seqüència que es desplega des del Pavelló Central, als Giardini, fins a l'Arsenale, incloent 88 participants 50 ho fan per primera vegada i 33 són arquitectes menors de 40 anys de 37 països diferents.

Aquest any es reuneixen 62 participacions nacionals entre els pavellons dels Giardini, l'Arsenale i el centre històric de Venècia, amb cinc països que es presenten per primera vegada: Filipines, Kazakhstan, Nigèria, Seychelles i Iemen.

En aquest context, l'extraordinària capacitat dels comissaris del pavelló espanyol, Iñaki Carnicero i Carlos Quintáns, ha estat guardonada amb el Lleó d'Or per l'exposició "*Unfinished*" (Inacabat), que mostra amb extrema delicadesa la problemàtica arquitectònica sorgida en el territori espanyol després de la crisi del boom immobiliari. El premi arriba després de 16 anys de l'últim Lleó d'Or rebut el 2000 quan l'arquitecte Alberto Campo Baeza era el comissari, però en un context arquitectònic completament canviat i amb senyals positius pel futur.

Destaca el fet que, dels 55 projectes presentats al pavelló espanyol, el 40% provenen d'estudis catalans, una dada que demostra, una vegada més, la important contribució dels col·legiats del COAC a aquest tipus d'esdeveniments.

Aftermath_Catalonia in Venice

Cal fer una menció especial al projecte presentat per l'Institut Ramon Llull, seleccionat per un jurat independent presidit per l'arquitecta Carme Pinós a partir d'un concurs públic. Es tracta d'un interessant treball fet pels arquitectes Jaume Prat i Jelena Prokopljevic i el cineasta Isaki Lacuesta en l'esdeveniment col·lateral "Aftermath_Catalonia in Venice. Architecture beyond architects". El projecte consisteix en revelar, a través d'instal·lacions audiovisuals, set intervencions arquitectòniques públiques seleccionades com a exemples virtuoses d'una arquitectura que millora la relació de l'usuari amb l'entorn urbà, social i natural.

Els tres comissaris afirmen que el missatge d'aquesta exposició és investigar el valor de la intervenció arquitectònica des de la perspectiva del seu ús, quan els arquitectes que la creen ja no hi són. És interessant notar que les diverses intervencions (totes públiques), que inclouen un aparcament, un hospital, un teatre i un espai natural, mostren als visitants com l'arquitectura d'alguna manera pot donar la possibilitat que els usuaris gaudeixin dels espais públics seguint les seves activitats diàries.

És interessant evidenciar com es proposa als visitants que es pot avaluar la qualitat de la intervenció arquitectònica des d'un punt de vista social i humà. Els audiovisuals projectats contenen escenes i imatges de persones que van interaccionar amb els set projectes. L'objectiu és entrar a l'ànima de l'edifici des de la perspectiva de l'usuari, ja que els

arquitectes que la van projectar ja no hi estan presents.

Aquest tipus de treball ens ajuda a replantejar-nos què considerem arquitectura avui dia, i ens obliga a revisar certes perspectives que conceben l'arquitectura com una solució unívoca o una imposició a l'usuari. L'exposició pretén implicar als visitants de l'espai amb un enfocament sensorial on tota l'estona pugui ser part activa de l'esdeveniment.

Tots els projectes d'arquitectura mostrats a l'exposició corresponen a un període de transició econòmica molt complex i això suggereix nous camins cap a una arquitectura molt sensible amb els habitants i amb el medi ambient.

Alberto Collet, arquitecte corresponsal del COAC a Venècia, Itàlia

[1]

Tornar

[2]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://www.coac.arquitectes.cat/ca/content/el-valor-de-la-intervencio-arquitectonica-es-mostra-venecia>

Links:

[1] <http://www.coac.arquitectes.cat/ca/printpdf/printpdf/9258>

[2] <http://www.coac.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>